

talelse om, at han derigennem vil tilvejebringe et kuert Folketingsflertal, ikke andet end, at „det er jo aldeles urigtigt“. Naar det ærede Medlem ingen som helst Argumentation har, siger han, at det er en tom Paastand, eller at det er ganske urigtigt. Men enhver, der ser den Stilling, som fremtræder ved Forhandlingerne i Dag, han vil se, hvad der vilde fremgaa af en politisk Situation, hvor Folketingsflertallet fandt sig i, at Landstingsflertallet, garderet af Uopløseligheden, paatvang det indenfor en bestemt Tidsfrist at vedtage en Lov i en bestemt Affattelse. Nu om lidt vil jo det ærede Medlem give Svar paa Finansministerens Forespørgsel om, hvad der menes med Muligheden for at indhente en længere Frist, og saa vil man faa at se, om det, det ærede Medlem mener, er, at der saa i denne Frist skal føres en fri Forhandling imellem Folketing og Landsting, eller om han mener, at der indenfor den nye Frist skal tilvejebringes et Lovforslag af et af Landstinget dikteret Indhold.

Jeg skal endnu kun tilføje nogle Ord vedrørende den Del af det Forslag til Beslutning, som er fremsat af det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), der omhandler den Forhandling om de overordentlige Foranstaltninger, som Flertallet her i Tinget gennem Beslutningen erklærer sig rede til. Det ærede Medlem udtalte først, at Præliminærfreden maaske slet ikke vilde medføre Blokadens Ophør. Deri er jeg enig med det ærede Medlem, og da det er Blokaden, som er Aarsagen til de økonomiske Forhold, som gør særlige Foranstaltninger nødvendige, er det just derfor, jeg har udtalt, at Præliminærfreden alene er en urigtig Tidsbestemmelse, men at der bør tilføjes: „Præliminærfreden, saafremt Blokaden ophører ved denne.“ Men det er da ganske interessant at lægge Mærke til, at i Landstingets Udvalg har det konservative Folkepartis Ordfører deroppe, det ærede Medlem fra Ringkøbings ivrigste Vaabendrager i denne Aktion i Landstinget, nemlig Hr. Schovelin, begrundet, at Præliminærfreden var sat som Tidsfrist, just dermed, at Præliminærfreden selvfølgelig vilde bringe først og fremmest Handelsfrihed. Men enhver bruger naturligvis sine Argumenter i det passende Øjeblik. Jeg henviser til, at hvad vi har sagt, og hvad der i dette Flertalsforslag erklæres Villighed til, er til fri Forhandling om Tidspunktet, et andet Tidspunkt, hvorom Tingene maatte kunne enes. Men man har for yderligere at være imødekommende overfor Mindretallet her i dette Ting, tilføjet i saa nøje Tilknyt-

ning til deres Ønsker som muligt: Præliminærfreden, nærmere bestemt saaledes: hvis den bringer det af den konservative Ordfører i Landstinget paaberaabte Ophør af Blokaden. Men der er sikkert, saaledes forstaar jeg dette Forslag, fuld Villighed til fri Forhandling om et hvilket som helst Tidspunkt. Paa samme Maade opfatter jeg Slutningen af Udtalelsen saaledes, at Ordene er valgte med Forsæt saaledes, at de kun giver Tilsagn om Sagerne Forelæggelse for Rigsdagen, og at der saa kan føres fuld og fri Forhandling mellem de to Ting om, paa hvilken Maade Sagerne skal forelægges her, forelægges til Godkendelse eller til Bortfald, en fuldkommen fri Forhandling, hvor det staar hvert af Tingene frit for at føre sin Anskuelse frem og søge at faa det andet Ting med, og jeg for mit Vedkommende erklærer mig rede til den friest mulige Forhandling om en hvilken som helst forsvarlig Ordning. Forhandlingen maa kun have een eneste ufravigelig Betingelse, og det er den, at den er fri. En Forhandling, som er saaledes, at man fra anden Side paa Forhaand dikterer Betingelserne, den vil det nuværende Folketingsflertal aldrig acceptere. Derfor staar det nu i de Herrers Magt at afgøre, om de om dette Forhold vil have en fuldkommen fri Forhandling mellem Tingene, eller om de ved at nægte Statslaanet i Dag vil erklære, at Forhandlingen fra nu af og indtil Statslaanet næste Gang kommer paa Dagsordenen skal være bundet saaledes, at den Maade, de ønsker Loven vedtaget paa, er Betingelse for Statslaanets Givelse. Hvis de stiller sig paa dette Standpunkt, siger jeg paa ny: her i dette Ting kan denne Fremgangsmaade ikke lykkes, thi her vil Flertallet modsætte sig det. Forudsætningen for, at den kan lykkes, er kun den Omstændighed, at der er et andet Flertal i Landstinget, og at dette andet Flertal er uopløseligt, og derfor gentager jeg, hvad jeg sagde paa Forhandlingens første Dag: Paa de Politikere af Venstre, som saaledes benytter sig af et Landstingsflertal til at overvælde Folketinget og til at forraade Folketingsparlamentarismen, venter Nemesis.

Johan Knudsen: Jeg har i disse Dage haft Lejlighed til paa mit Partis Vegne at sige, at vi kun kunde give vor Tilslutning til Lovforslaget om et nyt Statslaan paa Betingelse af, at den ekstraordinære Mynighed, som ved 7. August-Loven blev lagt i Indenrigsministerens Haand, nu blev overført til den samlede Lovgivningsmagt, hvor den rettelig hører hjemme. Jeg har